

[Pürschel.]

at i en klar Erkendelse af sine Evners Rækkevidde ligger baade for Personen og for Institutionen en uomgængelig Betingelse for at kunne gøre et samfundsgavnligt Arbejde.

Naar man da spørger, hvilken Linie Rigsdagen skal anlægge overfor dette Forslag, vil det være fristende at sige, at man ikke skal indlade sig paa en Detailbehandling, men jeg tror ikke, denne Formel vil vise sig ganske tilfredsstillende, thi hvad jeg kunde tænke mig, var netop, at man paa Rigsdagen vilde rette en Række af Smaating, som man er blevet opmærksom paa, og som uden mindste Vanskelighed meget hurtigt lader sig rette, altsaa for saa vidt en Detailbehandling. Man kunde paa den anden Side sige, at Rigsdagen kun skal drøfte de store Principper, men jeg spørger ærede Tilhørere — det er jo ikke mange —, som har hørt begge de to foregaaende Taler; Har man i disse Taler set de store Principper særligt drøftet? Det forekommer ikke mig, at det i særlig Grad er dem, der har været Genstand for Drøftelse.

Det Spørgsmaal, man skal stille sig selv, er efter min Mening dette: Vil du foretrække at faa denne Lov med alle dens Mangler, eller vil du foretrække endnu i en Aarrække at leve under og arbejde med den gamle Straffelov? For mig er der ingen Tvivl om, hvad Svaret paa dette Spørgsmaal maa blive. Derfor synes jeg, at Rigsdagen vilde gøre klogt i at anlægge den Linie, at man ikke vil søge gennemført Ændringer, som gør Brud paa Harmonien i Forslaget, eller som ved den Debat, de nødvendigvis maa vække, maa kompromittere Udsigten til at faa Lovforslaget gennemført, saaledes at det kunde komme til at hedde Straffeloven af April 1930. Saa meget er sikkert, at hvis Rigsdagsudvalgene vil undergive Forslagene en ny Kommissionsbehandling, er den hele Gerning haabløs i denne Omgang, og det vil efter min Mening sige for en længere Aarrække.

Med Hensyn til Ikrafttrædelsesloven skal jeg kun sige, at den er et løjerligt Pulverkammer, som efter min Mening egner sig bedst til en Udvalgsbehandling; en principiel Drøftelse synes jeg ikke der er Grund til at komme ind paa overfor dette Forslag.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale begge Lovforslagene til en velvillig Behandling.

C. C. Heilesen: Det er en Erfaring, der kan følges langt tilbage i Historien, at Til-

vejebringelsen af en ny Straffelov paa Grund af de mangeartede Hensyn, der herved er at tage, i Regelen er forbundet med store Vanskeligheder. For blot som Illustration at bringe i Erindring vor egen nyere Historie, kan kortelig mindes om, at den gældende Straffelov af 10. Februar 1866 vel umiddelbart hvilede paa et Udkast, udarbejdet af en i 1859 nedsat Kommission, men at Forarbejderne til Straffeloven af 1866 i Virkeligheden gik helt tilbage til Grundloven af 5. Juni 1849, idet der den 18. August 1850 blev nedsat en Kommission med den Opgave uopholdelig at paabegynde og snarest muligt afslutte Udarbejdelsen af en ny almindelig borgerlig Straffelov. Og herved kom der endda blot Fart i et Arbejde, bag hvilket laa, kan man gerne sige, hele Tiden fra det 19de Aarhundredes Begyndelse, idet der allerede under 26. September 1800 blev nedsat en Kommission med den Opgave at udarbejde en Kriminallov for Danmark, hvilket vel førte til nogen spredt strafferetlig Lovgivning, men ikke til nogen samlet borgerlig Straffelovgivning, lige saa lidt som den Omstændighed, at det den 29. Februar 1840 blev overdraget Anders Sandøe Ørsted at udarbejde en almindelig Straffelov, førte til en saadan.

Skulde man drage Slutninger fra den historiske Erfaring, kunde det saaledes se ud til at kunne være en rum Tid endnu, inden vi faar en ny Straffelov. Naa, Udviklingen plejer jo at gaa hurtigere i vore Dage, ikke mindst med Hensyn til Frembringelse af Love, og i frisk Erindring er jo de omfattende og langvarige Forarbejder, der allerede ligger forud for det foreliggende Forslag: den i 1905 nedsatte Straffelovskommissions Betænkning af 1912, Professor Torps Udkast af 1917, den samme Aar nedsatte anden Straffelovskommissions Betænkning af 1923, daværende Justitsminister Steinckes Forslag af 1924, den langvarige første Behandling her i Tinget i Januar 1925, Udvalgsbehandlingen i Foraaret 1925 og langvarige Udvalgsbehandlinger i de to følgende Rigsdagssamlinger. Just paa Grund af de mangeartede Hensyn, der, som jeg indledningsvis berørte, er at tage ved Gennemførelsen af en ny almindelige Straffelovgivning, er det imidlertid meget vanskeligt, ja, praktisk talt umuligt at finde en Løsning af Opgaven, der ikke blot i Princip, men navnlig i Enkelt-heder vil kunne mødes med Kritik og med berettiget Kritik. Alligevel er det fuldt forstaaeligt, saaledes som det er berørt her af det ærede Medlem Hr. Pürschel, at den Kreds af Mænd, der navnlig gennem den i 1899 stiftede Dansk Kriminalistforening